

Stavba enotna iz 17.stol., razen zvonika, ki je do zvonikovih lin gotski, s kamnitimi žlebasto profiliranimi venci.

V ladji banja s sosvodnicami, v prezbiteriju temensko obočna banja s sosvodnicami, prehajajočimi v zaključno kupolo. Na oboku prezbiterija freske iz 1.1741 (na slavoloku) neznanega baročnega slikarja. Na temenu sv. Trojica pričakuje v nebo vspenjajočo se Marijo, da jo krona. Na podnožju oboka nad zaključkom desno skupina klečečih žena, pod njimi klečeči mlad mož. Na levi skupina mož s tremi klečečimi duhovni.

V sev. luneti oznanenje, v juž.sv. Ana uči Marijo.

Srce Jezusovo in srce Marijino.

Stene prezbiterija in vsa ladja poslikal Fr.Horvat 1909(podpis in letnica na slavloku).

Bogata rokokojska prižnica z 1.1779. Bogato rokoko ornamentirana. Na balustradi 4 sedeči evangelisti na strehi putti s simboli vere, upanja in ljubezni.

2 str. oltarja sta dvignjena za višino tabernakelja, viti stebri z viticami, kipi in ušesasto ornamentiko.

Marija v vel.oltarju novejša. Str. oltarja dobra izdelka svoje vrste.

Vel.oltar zelo bogato razgiban, rokokojska ušesa.

Prižnica in vel.oltar mogoče Holzingerjeva delavnica(Njegov slog)

Stele, CXI, 10.11.1952, str.32-33.

V sev. str. oltarju c.sv. Ilja v Št. Ilju pri Dramljah se nahaja lesen kip M.B. z detetom, stoječa na polmescu, ki je bil prvotno na vel.oltarju v Marija Dobjem. Dosti dobro delo zgodnjega 17.stol.

Stele, CXI, 10.9.1952, str.34.

Konserv. Stegenšek berichtet: Die figurale Bemalung der Gewölbe stammt aus dem Jahre 1741, ist ein Produkt der Bauernkunst, macht jedoch einen günstigen farbigen Gesamteindruck und ist wegen der Trachten und der Porträts von "eistli=

chen und um die Kirche verdiente Leien historisch beachtenswerth. Der Konservator hat daher die Erhaltung der Malerei, Verkittung der Risse, Reinigung des verschmierten Chronogramms auf dem Triumphbogen und Blosslegung des hinter dem Hochaltare liegenden Theiles der Bemalung empfohlen. Einverstanden.

MDZK št. III.F.8., 1.1909, str. 316: Tätigkeitsberichte.

Filiala, posvečena MB. Božje pot., imenovana tudi Marija v Srobotji.

Pravilno orientirana cerkev stoji na griču v n.v. 317 m.

Viri in literatura:

Cerkev sestavljajo: prizmatičem zvonik, pravokotna ladja z enako širokim in visokim, plitvo $3/8$ zaključenim presbiterijem, kateremu je na severu prizidana nadstropna zakristija. Gradnja je kamenita, ometana, prizidka, ki obsega stopnice iz zakristije v oratorij, opečna. Streha enotna sedla stostrešasta, opečna; zvonikova ~~4~~ 4-strana, ulomljeno piramidasta, eternita.

Zunanjščina: Zvonik opasuje plitev, pristeršen talni zidec, nato 3 kameniti, žlebasti zidci in na vrhu profiliran maltasti fabion, ki se nad urnimi kazališči trikotno dviga. Ker sta ostala prehoda razidana, je vhod v zvonico, sedaj samo iz juga. Več svetlobnih lin je pp, v fasadni steni pa se nahaja okrogla lina z vdolano kamenito zvezdo, ki je spomin na gotska "kolesa". Zvonove line so ppk in enojne. Zvonik poživljajo ob robovih ližene.

Ladjo in presbiterij opasuje pristrešen talni zidec in profiliran maltasti fabion, sicer je zunanjščina nerazčlenjena. V fasadni steni, kolikor sega na vsako stran zvonika, sta 2 okrogli lini. Južna ladjina podolžnica ime

2 pp okna s karnisi in ušesastimi motivi, visoko nad njimi pa lunete. Okna so zamrežena z mrežo, tvorečo nekake štiriliste. Profiliran, ušesast pp porat^l s profilirano gredo ima še originalne vratnice. Severna ladjima podolžnica je imela pred prizidavo zakristije enako koncepcijo, a je sedaj od enega okna ohranjena samo luneta. Presbiterij ima v vsaki podolžnici po 1 pp okno z luneto, v zaključnici pa okroglo lino. Zakristija z zaobljenimi ogli ima kvadratno okno v vzhodni steni ter preprosta pp vrata in pp okno v zapadnem prizidku.

Zvonica je opečno tlakana in križno obokana. Kamenit, ppk portal je okrašen z 11 daljšimi in krajšimi spdps polji, v katerij enem na desni strani se nahaja letnica 1639 in črki A S.

Notranjščina: Tlak je v ladji kamenit, v stopnjico višjem presbiteriju pa črno-bel, cementen. V prostor vbočena, zidana pevska empora počiva na 2 toskanskih stebrih, 2 križnih obokih, desno pa vodijo nanjo lomljene stopnice. Ladjine stene členijo 3 pari pilslopov, okrašenih s cofastimi lambrekini iz štuk, ki nosijo profilirano ogredje, 3 oproge, banjo s 3 pari sosvodnic. Ogredje se nadaljuje preko slavlloka, ter obteka tudi ves presbiterij, katerega stene poživljajo 3 pari pilslopov, pokriva pa kupola z 2 + 1 parom sosvodnic. Ladjo in spodnji del presbiterija pokriva slikarija Fr. Horvata iz l. 1909, presbiterije oboke pa slikarija iz l. 1741, ki pa je močno preslikana. Kaže nam Marijino vnebovzetje, 4 evangeliste, angela varuha ter adorante v nošah sredine 18. stol. Vsa notranjščina cerkve dela vtis zračne prostornosti.

Zakristijski vhod je pp, z močno osnetimi robovi na ajdovo rno ter z originalnimi vratnicami iz 17. stol. Zakristija ima črno-bel cementen tlak ter križni obok. Nad njo se nahaja še eden križno obokani prostor, ki je brez oken in vrat ter služi kot shramba. V prizidku vodijo stopnice na prižnico in

po lestvi v oratorijsko shrambo.

Oprava: Glavni oltar ima veliko menzo, v prostor razviti podstavek, ki tvori obhodna loka ter nastavek, katerega nosita po 2 stebra z deligolšastega ogredja, ki neposredno prehaja v atiko, flankirano od volut ter zaključeno z volutama in školjkovino. Nastavkova ušesa so mala, sestavljena iz školjkovine in vrtnic. Tabernakelj je istočasen ter lepo vkomponiran v oltarni ansambel. V osrednji dolbini je kip MB z otrokom, ktero obletavajo angeli in efebi; v atiki pa se prikazuje Trojica, držeča krono obdano od žarkovja in oblakov. Ob obeh strani stojita Joahim in Ana, nad obhodnima lokoma Caharija in Elizabeta, ob atiki Jožef in Janez Krstnik, na ogredju pa 2 klečeča efeba. Leseni svečniki so lepi in originalni baročni. Ves oltar je kvalitetno, verjetno Gallovo delo iz 3. četrtine 18. stol.

Stržanska oltarja imata vidano menzo, v prostor stopajoč podstavek, enako predello, nastavek iz para vitih stebrov, ravne golšaste grede, in ušes spletenih iz hrustančevja in jajčnika ter atiko, katero tvori 4-listna slika z ravnima navpičnicama, obrobljena s hrustančevjem. V levem oltarju je zgoraj stara slika Barbare, spodaj nova Ane z Marijo, ob strani stojita kipa Janeza Nepomuka in Roka; v desnem oltarju je zgoraj stara slika Martina, spodaj nova Marijinega darovanja, ob strani kipa Petra in Pavla. Oltarja imata tabernaklja vdrelana v podstavka, a v 18. stol predelana. Leseni svečniki so novi in neokusni. Oltarja sta enako delo ter iz 3. četrtine 17. stol. Prižnica je krasno delo iz l. 1779, obnovljeno l. 1906. od Andreja Buta. Njeno nogo krasi školjkovina iz kartuša z letnico, trabušasto ograjo, 4 evangelisti in rokaj, zadnjo stenorokajska kartuša z Marijinim monogramom, baldahin bogato okrašene volute s putti (z znamenji 3 čednosti), angelski-mi glavicami, kartušo ter na vrhu s puttoma z Mozesovimi tablam. Prižnica je delo iste roke kot glavni oltar ter skoraj gotovo Gallovo delo. Baročne orglje razgibanega tlorisa in narisa so iz sredine 18. stol.

Zakristijska omara je preprosto baročno delo.

Oprema: V zakristiji je omeniti relikviar iz l. 1767 ter pločevinasto vetrovko. Vse ostalo je bp.

Zvonik: Bronasti zvon ima zgoraj napis: SANCTA MARIA MATER DEY ORA PRO NOBIS, sledi pas akanta in fruktonov, nato reliefi Golgate, Janeza Krstnika, MB z otrokom stoječe na mesecu ter Florijana, spodaj pa napis: CONRADUS SCHNEIDER CILLIAE ME FUDIT ANNO 1718.

Podstrešje: Ometan zvonik z ohranjenim šlebastim zidcem in rdečo slikarijo pod njim ter ohranjena sled prvotne strehe dokazujejo, da je bila cerkev prvotno ca 3 m nižja kot je danes ter v ladji ravno stropana. Oboki so kameniti. Zvonik je istočasen z ladjo, zakristija pa je kasnejši dozidek.

Resume: Zvonik, ladja in presbiterij so iz dobe ca 1639 z nekaterimi poznogotskimi reminiscencami. Takrat je imela cerkev verjetno obokan presbiterij in ravno krito ladjo ter je bila za ca 3 m nižja od sedanje. Pred l. 1741. so cerkev dvignili in obokali, vdělali vanjo pevsko emporo ter predelali zvonik. Na zunanjsčini so jo obelili ter okrasili z naslikanimi toskanskimi stebri. Sedanjo zakristijo so prizidali še kasneje, t.j. v 2. pol. 18. stol. njen prizidek pa postavili, ko so prestavili prižnico v 19. stol. Sedanja oprava je deloma iz 2. pol. 17. stol., deloma iz 2. pol. 18. stol.

Okolica: Cerkev obdaja deloma eskarpasta obzidje.

Konservatorske opombe: Cerkev je v redu vzdrževana.

Ostalo: V zaselku blizu Belaka stoji stebrasto, kamenito znamenje, visoko ca 2.5 m. Je kvadratnega tlorisa, ima 2 podstavka, kvadratni slop, kapitel okrašen s piščalmi in kimationom ter kamenito, piramidasto streho z železnim križem na vrhu. Na eni strani slopa ima reliefna upodobljen križ in 1 etnico 16 - 41, na drugi angelsko glavico, okroglo kartušo z Marijinim monogramom ter spodaj napis PLASE FIGLER, na tretji strani enak a odbit motiv z napisom LAURE NASEBINE, na četrti isit motiv z Jezusovim monogramom in napisom JURI SDOVZ. Znamenje je kvalitetno ljudsko delo in vredno ohranitve. Je tipična no kužno znamenje.

V Stražah pri Dobju stoji sredi vinogradov zidano stebrasto znamenje običajnega koncepta s 4 dolbinami v "kapelici".

V Svetelki sta 2 kapeli: eno je poslikal l. 1863 Jožef Wrenko, v njej je Križani; druga je iz začetka 20. stol. ter je v njej kvaliteten kip Immaculate, stoječe na oblakih s 4 angelčki, verjetno že iz 19. stol. Ostale kapele v okoličici Dobja in Drameh so bp.

Opombe:

J. Curk: Celjska topografija, rkp. str. 36 - 38. (Šentjur), zapiski 1960.

DOBJE - kamnit steber

MARIJA

Stoji pri hiši št.23. Ima letnico 1641(dvakrat) z napisi Plase Figler, Lav-
re Nasebine, Jvri Sdovz, Križ, ime Marije in Jezusa ter Arma Christi. Lep!
Stele, CXI, 10.9.1952, str. 33.

Križevska panska pilača Plaseke pilače, pilače